

set raadende Krav og Ønsker, det som netop maa være Maalet for en politisk Forsamling.

Valget paa Færøerne maa forblive som nu, indtil der er skaffet Telefonforbindelse til alle Valgsteder; fra den Tid kunne ogsaa Færøernes Vælgere tage Del i Valg efter Partilister.

Skulde vi i Korthed angive de Fordele, som Forslaget bringer, blev det følgende:

Man bevarer det umiddelbare Forhold mellem Kredsenes Vælgere og det store Flertal af Folketingsmænd.

Man opnaar, at Folketingets Sammensætning til enhver Tid staar i det rette Forhold til Partitilslutningen fra samtlige Landets Vælgere.

Forholdstalsvalget faar her sin fulde Virkning ved at knyttes til Stemmeafgivning fra hele Landet.

Man sætter Vælgeren i Stand til at støtte det Parti, han ønsker at støtte, selv om der i hans Kreds ikke er opstillet en Kandidat hørende til dette Parti; han kan stemme paa den Kandidat, han maatte foretrække, eller undlade at stemme paa nogen af Kreds-Kandidaterne. Dette sidste maa tiltale mange, der hidtil af Partihensyn have følt sig forpligtede til at stemme paa en Kandidat, de finde højst tarvelig, i Stedet for en fuldgod Rigsdagskandidat.

Man faar det, som Gambetta lagde saa stor Vægt paa, Sikkerhed for at kunne bevare for Folketinget alle dets mest betydende Medlemmer.

Omlægning af Valgkredsene vil blive uden Indflydelse paa den Partierne tilkommende Repræsentation paa Tinge.

Den hele Omordning behøver ej at medføre, at noget af Tingets nuværende Medlemmer glider ud, idet Partierne, ved at sætte dem paa sine Lister, ville kunne faa dem alle valgte, for saa vidt Partiet da har den fornødne Tilslutning fra Vælgere rundt i Landet.

Et fjerde Mindretal (A. P. Andersen) kan ikke slutte sig til Regeringens Forslag

om en midlertidig Valgkredsordning, da en saadan kun faar det uheldige Resultat, at Folketingets Medlemsantal betydelig forøges uden at give Sikkerhed for, at den foreslaaede Ordning ikke om nogle faa Aar indeholder den samme Ulighed i Kredsenes Størrelse som den nuværende og i saa Fald atter fremkalde Kravet om Forhøjelse af Folketingets Medlemsantal. Den overvejende Del af Befolkningen er sikkert mod en omfattende Forøgelse af Tingets Medlemsantal og ganske særlig, hvis den nye Ordning ikke falder sammen med en Grundlovsændring, der fjerner den efter Nutidens Opfattelse fejlagtige Bestemmelse om en Folketingsmand for hver 16,000 Indbyggere, som bestandig kan støtte Kravet om midlertidige Omlægninger og flere Folketingsmandater.

Herom er Flertallet af Udvalgets Medlemmer ogsaa enigt, og de to fra Mindretallet (Berntsen, J. C. Christensen m. fl. og Ellinger og Hammerich) foreliggende Forslag til ny Valgkredsordning søge at forhindre, at Valgkredsordningen bliver midlertidig, idet Forslagene ere knyttede til Grundlovsændringer af ovennævnte Karakter.

Naar Mindretallet alligevel ikke har kunnet slutte sig til nogen af de foreslaaede Valgordninger — skønt Tilhænger af Forholdstalsvalgmaadens Indførelse —, da skyldes det mindre de saglige Indvendinger, der kunne rettes mod de to Forslag, men afgørende den Omstændighed, at Tilhængere af den Grundlovsopfattelse, at de paa Livstid kongevalgte Medlemmer ere uopløselige, ikke kunne stemme for et Forslag, der betinges af Grundlovsændring og altsaa af en Landstingsopløsning, efter at den nuværende Regering paa Forhaand har erklæret, at den ved en Landstingsopløsning ogsaa vil lade denne omfatte de kongevalgte Medlemmer. Dermed har Regeringen efter Mindretallets Mening umuliggjort, at den kan faa Støtte fra de Partier, som nære den nævnte Anskuelse om de kongevalgte Landstingsmænds Uopløselighed, til at føre en af Grundlovsændring betinget Valgkredsreform gennem Folke-